

talt, at der levede paa Færøerne et sundt, fornuftigt og vel tænkende Folk, men dette Folk sølte sig tilsidefat. Det er min bestemte Mening, at han deri har Ret, altsaa Folket paa Færøerne har Ret i at finde sig tilsidefat, men det er ikke den Tilsidefattelse, hvorover de klage, at de ikke have faaet en Repræsentation her paa Rigsdagen, men at man har nægtet dem de Indretninger, som vare givne det øvrige Danmark, skjøndt de vare ligesaa modne til at faae dem og ligesaa berettigede til at erholde dem, som det øvrige Danmark. Man har nægtet dem at faae en Communallov, man har sat dem aldeles under Embeds-tilkaarligheds Herredømme. Den Mand, som har været sendt dem som Amtmand, er i Virkeligheden Underkonge paa Færøerne; en Lov, som udgaaer for Danmark, er ikke gjældende for Færøerne, med mindre den udtrykkelig bliver udvidet dertil, og om det skal skee og i alt Fald med hvilke Forandringer, det har factisk beroet, alene paa Amtmandens Indstilling. Det er denne Tilstand, som Færøerne have, og hvorover de med Grund klage; men dersom man havde forelagt dem det Spørgsmaal, om de vare tilfredse med at faae een Repræsentant her i Folkethinget og een i Landsthinget, er jeg forvisset om, at de vilde svare Nei, — thi hvad Nytte skal den Mand gjøre dem? Det seer jeg ikke, men jeg seer klart, hvilken Skade han vil gjøre dem. Jeg troer, at, naar her sidder en Mand fra Færøerne, vil man sige: hvad klage I nu over, nu ere I jo repræsenterede ligesaa godt som alle øvrige Danske, hvor kunne I nu forlange nogen større Naadighed over Eders egne Anliggender end alle de Andre have? Og det er, for at man kan nægte dem denne selvstændige Myndighed og blive ved at holde dem under Embedsaaget — det er derfor denne Lov væsentligst er os forelagt. Man har i Foraaret, som den sidste ærede Taler sagde, sammenkaldt en Forsamling paa Færøerne, man har vrelagt den et af Embedsmændene der udarbejdet Udkast til en Communallov, men man har ikke forelagt dem det Spørgsmaal, om den ønskede een Repræsentant her paa Rigsdagen, og dette Udkast til en Communallov, hvoraf den høitærede Inden-

rigsminister maa være i Besiddelse tilligemed den Betænkning, som derover er afgivet, og som vil indeholde alle fornødne statistiske Materialier til at Loven kunde udkomme, det er det, jeg havde ønsket, at den ærede Minister vilde fremkomme med; det vilde for os være en Formsag at stadfæste det; vi skulle, naar der ikke aabenbart ere usornuftige Bestemmelser deri, tage det aldeles som det er, thi Enkelthederne kunne vi ikke bedømme, vi kunne blot tage de Materialier, han leverer os, og lave en Lov deraf. Jeg kan heller ikke indsee, at Rigsdagen her kunne have nogen Nytte af et saadant Medlem; en saadan Mand der kommer fra Færøerne, han vil ikke troe sig kaldet til Andet end til blot at lægge Vægt paa de Sager, som angaae Færøerne, og deri gjør han Ret, thi ligesaa ilde isent som Færingerne vilde være med, om Rigsdagen her behandlede Lovforslag for Færøerne, ligesaa usornuftigt et saadant Foretagende vilde være, ligesaa megen Føie har den færøiske Repræsentant, som sidder her til at sige: Ja, Lovene s. G. om Eders Landboreformer her, de vedkomme mig slet ikke, jeg kjenner dem slet ikke, hos mig ere Forholdene ganske anderledes. Jeg tilraader derfor Thinget at forkaste denne Lov endnu idag, og deri er jeg vis paa, at vi gjøre Færingerne en stor Tjeneste (Indenrigsministeren: Nei!); thi, naar det skeer, kan den ærede Minister allerede paa den nærværende Rigsdag komme frem enten med et Udkast til en Communallov, eller, hvad jeg vilde foretrække, med et Udkast til en Valglov, i hvis Folge der paa Færøerne skulde sammentræde en Forsamling forat tage det hele Spørgsmaal under Overveielse, hvorledes Færøerne skulde bestyres, igjennem hvilke Repræsentationer de skulde erholde den Selvstændighed i deres Anliggender, som man herfra ikke bør nægte dem; thi det vi her, uden at have spurgt Færingerne tilraads, ville gjøre for dem, det bliver et Bær af bare Usidenhed, og det maa det blive, thi vi have ikke den fornødne Kundskab dertil. Jeg hørte, om jeg ikke tog feil, den ærede Minister sige, at han ikke agtede at forelægge saadanne Love, og jeg vil da erklære, at, hvis Thinget gaaer ind paa at forkaste denne Lov, saa skal jeg ikke trække mig